

KRISTI FÖRKLARINGS DAG

TRANSFIGURATIO CHRISTI

Text Matt 17: 1-13. Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

”GUDSFRUKTANS HEMLIGHET”

Jesus befinner sig med sina lärjungar i trakten av Caesarea Filippi. En dag frågar han dem: *”Vem säger folket att Människosonen är?”* Det finns det olika uppfattningar om, säger lärjungarna: *”Somliga säger Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller någon av profeterna.”* *”Och ni, vem säger ni att jag är?”* frågar Jesus dem då.

Simon Petrus, som ofta fick vara lärjungarnas talesman, svarar: *”Du är Messias, den levande Gudens Son.”* Och om denna bekännelse säger Jesus: *”Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen.”* (Matt. 16:13 ff.).

En hjärtats övertygelse om vem Jesus är, är ett Guds verk genom Anden. Sådan är vägen till tro. Gud uppenbarar det som är en hemlighet för den naturliga människan. Paulus skriver: *”Erkänt stor är gudsfruktans hemlighet: Han som blev uppenbarad i köttet, bevisad rättfärdig genom Anden, sedd av änglarna, predikad bland folken, trodd i världen, upptagen i härligheten.”* (1 Tim. 3:16). Och denna gudsfruktans hemlighet uppenbarar Herren för oss:

”Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen.”

Luther uttrycker detta så i Lilla katekesens förklaring till tredje trosartikel: *”Jag tror att jag inte av mitt eget förnuft eller av min egen kraft kan tro på eller komma till min Herre Jesus Kristus, utan den Helige Ande har kallat mig genom evangelium, upplyst mig med sina gåvor, helgat och bevarat mig i den rätta tron.”*

Sex dagar efter det här samtalet vid Caesarea Filippi kommer en himmelsk bekräftelse på apostlarnas bekännelse om Jesus. Jesus tar tre av lärjungarna, Petrus, Jakob och Johannes, med sig upp på ett högt berg, troligtvis berget Hermon, som ligger inte så långt från Caesarea Filippi. Han ville få en stund i ensamhet, en stund för stillhet och bön. Men under bönestunden sker något obeskrivligt. Lärjungarna får se Jesus i himmelsk förklaring. Och det är ingen sådan förklaringsstund, som människor kan ha, något som sker i sinnevärlden då det plötsligt går upp ett ljus. Nej, det som sker här är inte bara något som sker i sinnevärlden, än mindre är det en produkt av lärjungarnas fantasi. Det är en påtaglig verklighet som skildras. Här får lärjungarna uppleva vad Jesus i ett annat sammanhang säger: *”Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?”* (Joh. 11:40). Jesus förvandlas inför deras ögon. Hans ansikte lyser som solen och hans kläder blir vita som ljuset, vitare än någon tygberedare på jorden kan göra några kläder. Att Jesus förvandlades betyder inte att han blev någon annan än han var förut. Men han, som var till i Gudsgestalt, hade blivit människa som vi och antagit en tjänares gestalt (Fil. 2:6-7). Hans gudomshärlighet var i vanliga fall dold under det mänskliga, men nu trädde den fram däruppe på Förklaringsberget. I överjordisk klarhet får lärjungarna se en skymt av hans härlighet, se honom i hans verkliga väsen.

VI SÅG HANS HÄRLIGHET

I episteltexten läste vi ur Petrus brev till de kristna på olika orter, som han skrev några år efter händelserna på Förklaringsberget. Han hänvisar i brevet till händelserna på berget som ett bevis för sanningen i det han och de andra apostlarna förkunnat. Det var inte klokt uttänkta fabler, inga utspekulerade myter de kom med, när de talade om Kristi Gudom, hans makt och härlighet. De hade själva sett!

Enligt Mose lag skall var sak avgöras genom två eller tre vittnens intyg (5 Mos. 19:15b), en ordning som också erkänns i Nya testamentet (Matt. 18:16, 1 Tim. 5:19). Här är tre av apostlarna ögonvittnen till det som sker. De får se den heliga Treenigheten och höra Jesu gudom betygas. De hör Faderns röst. De ser Sonen förhärligas. Och Anden omsluter dem som ett lysande moln.

Här bekräftas också hela Gamla testamentets vittnesbörd om Kristus då två gäster från den himmelska världen visar sig. Mose och Elia, lagens och profeternas representanter i Gamla testamentet, samtalar med Jesus. Det är honom, Kristus, de har predikat och profeterat om. Mose, som är lagens representant, talar

här med honom som kommit för att fullborda lagen, med honom som är lagens slut (Rom. 10:4). Så bekräftas också här lagens uppgift att driva syndaren till Kristus (Gal. 3:24). Och bredvid honom stod Elia, profeternas representant, de som fört vidare Herrens många profetior om Messias och frälsningen genom honom. Här på Förklaringsberget får lärjungarna höra hur Mose och Elias samtalar med Jesus om hans förestående lidande och död, om hur Skrifterna skulle fullbordas.

Från den himmelska härligheten sänker sig nu ett lysande moln ner över dem och lärjungarna hör Herren själv tala: *"Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje. Lyssna till honom!"* De som bekant Jesus vara Messias, den levande Gudens Son, får nu höra Guds röst från himlen bekräfta sanningen i bekännelsen de avgav i Caesarea Filippi. Den himmelska rösten gör dem så rädda, att de faller ner på sina ansikten, men Jesus rör vid dem och säger: *Stig upp och var inte förskräckt.* Och när de ser upp, ser de ingen utom Jesus.

JESUS ALLENA

Det blev en överjordisk stund för de tre lärjungarna. Här ville de stanna. Petrus säger att om Jesus så vill skall Petrus bygga tre hyddor där, en åt Jesus, en åt Moses och en åt Elias. Gärna ville de hålla kvar detta underbara de fått vara med om.

Så har det varit för alla lärjungarnas efterföljare tiderna igenom. De tillfällen då det jordiska fått träda tillbaka, då man fått stiga upp över jorden och nås av en fläkt från härligheten, blicka in i det som är Skrifternas fullbordan, dess kärna och stjärna, Kristus, den levande Gudens Son – tänk om man bara kunde få hålla detta kvar! Få bygga sig en hydda att gömma sig i tillsammans med Jesus och glömma verkligheten utanför. Men vi lever ännu på jorden där stunderna av uppenbarelse och förklaring, av himmelsk klarhet, är korta. Det bär ner från Förklaringsberget igen, men Herren skall själv sörja för att de erfarenheter som ännu ligger framför oss när det bär ner i dalarna inte skall kväva hoppet om den härlighet som väntar på Faderns högra hand i den himmelska härligheten. *"Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: 'Stig upp och var inte förskräckt!' Och när de såg upp, såg de ingen utom Jesus."* Ingen utom Jesus! Jesus allena, det är vad som blir kvar när himmelska uppenbarelsestunder bleknar. Och det räcker att både leva och dö på, det räcker för tid och evighet.

När Jesus och lärjungarna är på väg ner från berget, tar lärjungarna upp något som bekymrar dem. För dem var det klart att Jesus var Messias, men enligt profeten Malaki skulle ju Elia komma före Messias. Och det här fick de inte att gå ihop. De skriftlärda hade ju också påpekat detta som ett bevis för att Jesus inte kunde vara Messias, eftersom Elia inte hade kommit. Och Jesus reder ut lärjungarnas bekymmer, så att de förstår att den Elia profeten Malaki talat om var Johannes döparen. Så skall varje kristen göra när han/hon möter bibelkritiken och konfronteras med synbara motsägelser i Bibeln. Lyssna till Jesus där han talar i Skriften. Får han förklara, så reder motsägelserna ut sig. Då klarnar det. Då får det som ängslar och oroar vika tillbaka. Då får man lyfta blicken och se Jesus allena.

Jesus säger till de tre lärjungarna att de inte skall tala om för någon vad de sett och upplevt där uppe på Förklaringsberget, inte förrän Jesus uppstått från de döda. Det skulle inte förkunnas offentligt förrän försoningsverket var fullbordat. Och lärjungarna teg och berättade vid den tiden inte för någon vad de hade sett (Luk. 9:36).

Guds frälsningsrådslut skulle fullbordas: *"Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och att han måste dödas och på tredje dagen uppväckas."* (Matt. 16:21). Fienderna trodde att de korsfäste en hädare, en som gjorde sig själv till Gud. Men de visste inte vad de gjorde, som Jesus säger när han från korset ber för sina mördare. Hade de trott Jesus vara Messias hade de aldrig handlat som de gjorde. Paulus skriver om Guds vishet, som övergår mänskligt förstånd:

"Denna vishet har ingen av den här världens härskare känt - om de hade känt den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens Herre." (1 Kor. 2:6-8). Men *"efter Guds fastställda plan och beslut blev han utlämnad, och med hjälp av dem som är utan lagen spikade ni fast honom på korset och dödade honom. Men honom har Gud uppväckt och löst ur dödens vanda, eftersom det inte var möjligt att han skulle behållas av döden"*, säger Petrus i sin predikan på Pingstdagen. Och sedan gick apostlarna ut i världen med budskapet om frälsningen i Kristus Jesus. Deras ögonvittnesskildringar har också genom den heliga Skrift nått oss. Därför förkunnas också i dag syndernas förlåtelse i Jesu Kristi namn för oss alla, för att vi alla en gång måtte få träda in i den eviga härlighet som för en kort stund i överjordisk klarhet omslöt de tre lärjungarna på berget. Herren före oss alla dit! Amen.